

Lluís Carbó — Lluís Serrat

Honor de cavalleria

Una pel·lícula escrita, produïda i
dirigida per Albert Serra

A partir de la novel·la *El ingenioso hidalgo Don Quijote de la Mancha*
de Miguel de Cervantes

Una producció d'Andergraun Films, Eddie Saeta i Notro Films

CANNES 2006
Quinzaine
des Réaliseurs
DIRECTORS' FORTNIGHT

Amb la col·laboració especial d'Albert Pla

Música: Ferran Font Edició: Àngel Martín So: Joan Pons, Jordi Ribas

Director de fotografia: Christophe Farnier, Eduard Grau

Director artístic: Jimmy Gimferrer

Productors executius: Montse Triola, Lluís Miñarro, Adolfo Blanco

A F
ANDERGRAUN FILMS

NOTRO films

TELEVISIÓ DE CATALUNYA

HONOR DE CAVALLERIA

115 min. Color. 35mm. VO Català

© Andergraun Films SL, Eddie Saeta SA, Notro Films SL 2005

PRESENTACIÓ

La pel·lícula Honor de cavalleria és una adaptació lliure del Quixot. Al rodar-la, l'equip tècnic i artístic realitza un viatge paral·lel (cinematogràfic i vital) al dels dos protagonistes del llibre. La identificació d'aquests dos viatges, de la vida solitària, anònima i desesperada al món heroic de la cavalleria, en el cas dels personatges; i de la pel·lícula somiada a la pel·lícula que finalment es pot dur a terme, en el cas de l'equip de rodatge, és el tema principal del film. A nivell artístic, per tant, no és aquesta pel·lícula la "narració d'una aventura sinó l'aventura d'una narració".

Honor de cavalleria es una síntesi estètica i conceptual de les influències més pures (Lancelot du Lac, El evangelio según San Mateo, Francisco juglar de Dios, Ozu, Sokurov...), el cinema renovador i excèntric dels anys seixanta (Paradjanov, Godard) i la mitologia personal del seu autor.

Lluís Carbó i Lluís Serrat interpreten els dos protagonistes. La poesia, la senzillesa, la bellesa de la relació íntima dels dos personatges l'aporten aquests dos actors que recuperen la noble tradició d'un tipus d'interpretació no psicologista.

La pel·lícula està rodada íntegrament en exteriors naturals i en ella no apareix cap forma de construcció humana.

SINOPSIS

El Quixot i Sancho cavalquen sense rumb a la recerca d'aventures. Pel camí discuteixen sobre temes espirituals, cavallerescos, pràctics... i aprofundeixen en la seva amistat.

NOTES DE PRODUCCIÓ

El rodatge d'Honor de cavalleria va tenir lloc durant els mesos de setembre i octubre de 2005. La pel·lícula es va rodar en exteriors naturals, principalment a la comarca de l'Alt Empordà (St. Climent Sescebes, St. Miquel de Colera, Albanyà, St. Pere de Rodes, Espolla) i, puntualment, a la comarca del Pla de l'Estany (Vilademuls, Foncoberta) i la Garrotxa (Santa Pau), a la província de Girona.

Honor de cavalleria ha estat produïda per Andergraun Films, Eddie Saeta i Notro Films; aquesta última, per la seva banda, es farà càrrec també de la distribució.

Actualment es troba en la fase de muntatge i postproducció. El muntador és Àngel Martín, la música original és de Ferran Font i la mescla de so la farà Ricard Casals.

Honor de cavalleria tindrà una durada de 110 minuts i està prevista la seva estrena per a la primavera del 2006.

NOTES DEL DIRECTOR

«L'argument del Quixot, reduït a la seva mínima expressió, això és, el Quixot i Sancho viatjant, el voler veure aquestes imatges d'ells dos és la causa del projecte, però només la causa. L'essència està en els detalls de la interpretació i en el significat simbòlic de la suma de fets aparentement intrascendents. La influència de Yasujiro Ozu és molt important en aquesta forma de treballar i entendre la bellesa del cinema. Precisament per reforçar aquests elements s'ha fugit tant d'una vulgar modernització de la història, com de l'elecció dels passatges més populars; resten només unes petites escenes molt significatives a nivell poètic, però no argumental. Les altres són inventades o en tot cas lliurement adaptades de diferents fonts (El caballero de la carreta de Chrétien de Troyes, Tirant lo Blanc, els estudis històrics sobre la cavalleria de Martí de Riquer...) i busquen la intimitat i la fascinació d'una realitat purament mental, l'única important en una pel·lícula del Quixot. La tensió entre aquesta realitat mental i la vida quotidiana dels dos protagonistes és el motiu recurrent de la pel·lícula, que tot ho penetra, fins al punt de substituir el mateix desenvolupament narratiu. I és d'aquí, i de l'original manera de traduir en imatges aquesta tensió, d'on sorgeix el misteri i la poesia de la pel·lícula, que sovint recorda la bellesa "estàtica i latent" de la pintura clàssica.

Aquesta atmosfera gairebé mística és deguda també, en part, a l'originalitat interpretativa, hiperrealista, de dos actors, Lluís Carbó i Lluís Serrat. Ambdós són actors no professionals, desconeguts, com no professionals eren tots els actors de Bresson, Ermanno Olmi i la majoria de Pasolini; tres directors aquests que, juntament amb Godard, Ozu i Dovzhenko representen la inspiració de tot l'imaginari cinematogràfic de què es nodreix aquest film i als que de forma explícita es rendeix sentit homenatge en diferents moments del guió.»

ALBERT SERRA
Director

